वारक:-रिका, वारक:-रिका, विवरिषक:-विवरीषक:-वुवूर्षक:-षिका, विकारका

²वेत्रीयक:-यिका ;

बरिता-वरीता-त्री, बारयिता-त्री, विवरिषिता-विवरीषिता-वुवूर्षिता-त्री, वेत्रीयिता : गर्ड हो हो हुए सम्बद्धाः क्षेत्रका स्थापन स्थापन सम्बद्धाः स्थापन स्थापन स्थापन स्थापन स्थापन स्थापन स्थापन

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि कैयादिक**वृण।ति**वत् (1622) : ऊह्यानि । शतिर ^{3} विवृण्वन् ^{A} -ती, ण्यन्तात् किपि-वा:-वारौ-वारः $[^4$ वारांनिधिः], ^{5} प्रावारः, ^{B} प्रवरः उत्तरासङ्गः, ^{6} यवेभ्यो गां वारयन्, ^{7} विवारी, ^{8} परिवारः-परीवाराः,

वर्तकः-जिला विवज्ञायिषकः-पिकाः वर्जकः-जिकाः विवज्ञिषकः-पिकाः

^{1.} सजन्ते 'इद् सनि वा ' (7-2-41) इति इडागमविकल्पः । तस्य च 'वृतो वा ' (7-2-38) इति वा दीर्घः । अनिट्पक्षे 'इको झल्' (1-2-9) इति सगः किन्ते 'अज्झनगमां सनि ' (6-4-16) इति दीर्घे 'उदोष्ट्यपूर्वस्य ' (7-1-102) इति उत्वे, रपरत्वे च 'हलि च ' (8-2-27) इति (उपधायाः) इकः दीर्घे च क्ष्पमेवम् ।

^{2.} यडन्ते 'रीङ् ऋतः ' (7-4-27) इति रीङादेशे रूपमेनम् ।

^{3.} शतरि, 'स्वादिभ्यः इतुः' (3-1-73) इति इतुप्रत्ययः। यणादेशः।

ण्यन्तात् क्रिपि वाः—वारांनिधिः इति क्षीरस्वामिना उक्तम्।

^{5.} प्रोपस्छात् 'वृणोत्तेराच्छादने ' (3-3-5) इति आच्छादनेऽर्थे घन्प्रत्ययः। 'उप-सर्गस्य घनि—' (6-3-122) इति दीर्घे प्रावारः। आच्छादनादन्यत्र प्रवरः-उत्तरासङ्ग इति अवेव। 'अन्यत्रापि बाहुलकात् किन्विषये प्रवरा गौरिति अवेव भवति ' इति हरदत्तः।

ति वारणार्थानामीप्सितः (1-4-27) इति वारणार्थे यवस्य अपादानसंज्ञा भवति। वारणम् प्रश्वतिविधात इत्यर्थः । (১৮৪-১) प्राप्तावको क्रिकाल काक्स्ती ।

^{7.} णिनिप्रत्यये रूपमेवम् । कि कि (१६ ६-६) ं कि हण्यति के अवस् । लीका ह

^{8. &#}x27;द्वौ वारावद्य मे वारो गवां वारश्च सञ्चये।
परिवारस्तु प्यन्ताद् बाहुलकेन कर्तिर घिन ॥' इति भोजः इति प्रक्रियाः
सर्वस्वे। परिवारस्तु—ण्यन्तात् बाहुलकेन कर्तिर घत्र। अन्यत्र परीवाराः=कपयः इति।

A. 'तेजः क्षात्रं चित्रृण्वन्तं दिधक्षनतिवानलम् ॥' भ. का. 6-40

B. 'ययुर्विन्ध्यं शरन्मेघैः प्रावारैः प्रवरेतिन ।' स. का. 7-53.